

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu
se primesc. Manuscrisurile
nu se retrimit.
INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
următoarele Birouri de anunțuri:
In Viena: M. Dukas Nachf.
Max. Augenföld & Emerich Lesner.
Heinrich Schalek. Rudolf Mosse.
A. Oppelke Nachf. Anton Oppelk.
In Budapesta: A. V. Goldber-
ger, Ekstein Bernat. In Ham-
burg: Maroij & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
riă garmond pe o colonă 6 ar.
și 30 cr. timbru pentru o pu-
blicare. — Publicări mai dese
după tarife și învoială.
RECLAME pe pagina a 3.a o
seriă 10 cr. séu 20 banl.

GAZETA TRANSILVANIEI.

A N U L I X I

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile poștale din țintu și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30, etagiu
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 cr.
v. a. séu 15 banl. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 243.

Brașov, Vineri 6 (18) Noemvre.

1898.

Banffy strîmtorat și Românii.

Cea mai viună dovadă, că gu-
vernul Banffy se vede mult strîm-
torat în urma energiceii acțiunii ob-
strucționiste a opozițiunii din ca-
meră, este diversitatea ce o fac toile
guvernului prin aceea, că încep să
vorbescă din nou de „agitațiunii na-
ționaliste“ ale Românilor și de „po-
litica de naționalitate“ a lui Banffy.

Ca să aibă un pretext, foile gu-
vernului au născocit o nouă „de-
monstrațiune română“, ce s'ar fi fă-
cut în Clușiu în contra ideii de
stat maghiar. Se conține, precum
scim, că printr'o verbire ce ar fi ți-
nut'o în Clușiu directorul institutu-
lui de credit român „Economul“ de
acolo, s'a declarat rășboiu maghia-
rismului. Ideia conducătoare a acelu
discurs se fi fost, că nu le pasă Ro-
mânilor nici de „Kulturegylet“, nici
de toate sturțările șoviniste maghiare,
căci ei au știut să paralizese acel
„Kulturegylet“, înființând o mulțime
de institute de banl, cari representă
o avere și dispun de mijloce îndecit
mai mari. Nu era de cređut, ca un
conducător chiar al unui institut de
banl român să aducă în legătură
activitatea institutelor de banl ro-
mânesce și să o pună în paralelă cu
uneltirile reuniunilor de maghiari-
sare și precum aflăm nimic din ce
s'a scris cu privire la acel pretins
discurs nu corăspunde adevărului.

Așadar e vedit, că totul s'a
născocit numai cu scop de a face
diversiunea amintită, prezentând pre-
tinsele demonstrațiunii române din
Clușiu ca o urmare a încurcăturilor
parlamentare de ađi și a atitudinii
opozițiunii maghiare față cu gu-
vernul.

„Neues Pester Journal“ dedică
pretinsei declarări de rășboi din
Clușiu un articol lung, din care re-
ese în mod neîndoios manopera gu-

vernamentală. Acest articol se in-
cepe prin a afirma, că „demonstra-
ția română“ din Clușiu este o se-
riosă admonițiune în mijlocul crân-
cenelor lupte ce se desfășură în
dietă „între frați“, și se termină
cu cuvintele: „Trebue să se facă
sfârșit cât mai curând tristei situa-
țiunii parlamentare și numai de a-
ceea, pentru ca activitatea guvernu-
lui să se pótă dedica cât mai curând
problemei de apărare în contra unel-
tirilor naționalităților“.

Nu credem, că opoziția ma-
ghiară va lăsa să fi intimidată prin
asemeni admonițiunii. Ea va con-
tinua lupta începută pentru răștur-
narea guvernului Banffy. Cu toate
astea va fi, credem, de interes să
arătăm mersul ideilor ce-l desfășură
numita foie guvernamentală în ad-
monițiune.

După-ce mai întâi „N. Pester
Journal“ dă alarma, laudă politica
guvernului Banffy față cu naționa-
litățile. Trecând apoi la pretinsa de-
monstrație ostilă Maghiarilor din
Clușiu, susține, că ea fără îndoială
stă în strinsă legătură cu decadenta
parlamentară a Ungurilor.

„Incurcăturile din dietă și lup-
tele înverșurate între Maghiari —
dice — au încurajat pe agitatorii na-
ționalisti și au dat nouă putere pro-
pagandei române și panslavite. De
aceea este o seriosă admonițiune
cătră națiunea maghiară „demon-
strația din Clușiu“. Cei orbiți și fa-
naticii ar trebui să vadă odată, că
resultatul fatalelor lucrări nu con-
sistă în căderea lui Banffy, ci în re-
deșteptarea factorilor și a puterilor
dușmane Maghiarilor“.

Mai departe „N. P. Journal“
dice, că acțiunea desfășurată pe tē-
rēm economic și cultural din partea
Românilor trebue să fiă întēmpinată
de politica maghiară, dēr nu printr'o
atitudine lărmuitoare, care prin fa-

natism pótă face ca în momentele
cele mai critice să se producă o de-
binare în sinul Maghiarilor, ci prin-
tr'o atitudine politică, care „să fiă
în curat cu mijlocele și scopurile ei“.

În fine spre a ridica efectul ad-
monițiunii sale, foia guvernului se
adresează cătră Români dicēndu-le:
„V'ați greșit socotēla. Orī cât de
mare ar fi depresiunea morală ce
s'a produs în Ungaria prin scenele
din dietă, totuși statul și națiunea
maghiară l'au ajuns încă nici pe
departe în starea aceea de destră-
mare, ce există numai în fantasia
agitatorilor români“. „N. P. J.“ re-
cunosce însă, că se petrece în sinul
Maghiarilor un „proces de descom-
punere social și național, care e încă
mai periculos, decât agitația de față
a Românilor“.

Din toate resultă, că guvernul
Banffy se află în mare strîmtóre în
urma acțiunii energice a opoziți-
unii unite maghiare și că acum
Banffy tot la Români își caută scă-
parea, încercând să sparie cu ei pe
oposantii și să-i facă să renunțe la
continuarea obstrucțiunii.

Acēsta obstrucțiune vor adevă să
o reîncepă cu nouă puteri opoziți-
onali unguil cu ocașiunea debaterii
asupra proiectului de indemnitate.
Cu anevoie însă se vor opri în loc
față cu admonițiunile toilor guver-
namentale, al căror fariseim și cinism
trebue să producă cel mai adēnc
disgust chiar și asupra oposanților
unguri, fiă ei orī cât de fanatici duș-
mani ai Românilor.

„Acțiunea Românilor din
Ungaria“. Articolul publicat sub acest
titlu de „Keleti Értésitő“ și reproduc
de toate foile unguresce, este categoric
desmintit prin r'o telegramă dela Clușiu,
în care se spune, că întreg articolul e o
scornitură eșită din creerii bolnăvicioși ai
șovinistilor ma-
ghiarl.

Dēr, cum am đis și erl, pe izvodi-
torii împărțășirilor oficiose puțin îi im-
pörtă desmintirea Ținta lor a fost să in-
cēpă odată campania și ațitările în contra
Românilor și a băncilor acestora. Scopul
și l'au ajuns, căci campania, cum vedem,
e pornită și se continuă cu vehemență în
presa maghiară

Nu ne surprinde nici faptul, că la
purtarea acestei josnice campanii vedem
înghesbat și pe organul Șașilor moderați
din Brașov, „Kronstädter Tageblatt“, care a
grăbit și el să reproducă în fruntea foiei
drept articol de fond, „comunicatul“ infect
al oficișilor unguiri, pe care îl ia în nume
de bine, tocmai ca și foile unguresce. Nu
ne surprinde, dicem, deorece nu odată or-
ganul săsesce a dat doveđi, că are deo-
sebită predilecția de-a reproduce din foile
jidano-maghiare invectivele și denunțările
la adresa Românilor, și încă fără nici o
observare.

Să i fiă de bine! D-l Jeszenszky pótă
fi mândru, că are atăția slujbași gata de
a-l servi în „nobilele“ lui manopere față de
„Valahii“.

Adevăruri crude.

(Mărturisirile unui deputat maghiar).

Rar s'a auđit o voce mai des-
perată asupra stărilor din Ungaria,
cum este aceea a deputatului Ioan
Hoch, care în discursul ce l'a ținut
în ședința dela 15 l. c. a dietei a
presentat icōna disgustătoare a regi-
mului „liberal“ maghiar, cu Banffy
în frunte.

Hoch đise în introducerea dis-
cursului său, că partida guvernului
pune sōrtea țērii pe o carte de joc
nesigură. În jocul acesta Banffy face
hazardul, ér cohorta ce-l împrejmue-
scce jōcă rolul de chibiț. După-ce o-
ratorul arată, cum partida dela pu-
tere și-a pierdut întreg creditul, făcū
grava enunțațiune, că bărbații con-
ducători din acēsta partidă, au vëndut
încet pe încetul drepturile țērii.

FOILETONUL „GAZ. TRANS“.

Omul cu creer de aur.

Din „Scrisorl dela mōra mea“, de A. Daudet.

Dōmnei care-mi cere povestiri vesele.

A fost odată un om, care avea un
creer de aur; da, dōmnă, un creer întreg
de aur. Când s'a născut, doctorii credeau,
că nu-o să trăiască, căci capul îi era prea
greu și craniul nemăsurat de mare. Cu toate
acestea el trăi și crescū întocmai ca un
frumos măsliu sub lumina sōrelui; atât nu-
mai, că marele său cap îl supăra trăgēndu-l
într'o parte, séu alta; și era mai mare
mila să-l veđi mergēnd, răzimāndu-se de
tote mobilele... Adesea chiar cădea. Într'o
đi el se rostogoli din înălțimea unui prid-
vor și-și lovi craniul de un vas de mar-
mură. Il cređură întâi mort; dēr ridicān-
du-l apoi, nu-i găsiră decăt o rană ușoră
și câte-va picături de aur, închiegate prin-
tre perii lui blondi. Acum d'abia băgară
de semă părinții, că copilul are un creer
de aur. Lucrul se tăntui; chiar mititelul
nu sciū nimic. Din când în când întreba
pe părinți, de ce nu-l mai lasă să se jōce
cu copii din prejuri.

— Te-ar fura, frumoșă mea comōră!
îi rēspundea mama.

Atunci mititelul începū să se tēmă,
că va fi furat; se juca singur, fără să scōtă
o vorbă; rătăcind greoiu dintr'o sală în
alta. Abia la 18 ani părinții îi descoperiră
darul miraculos, pe care i-l făcuse sōrtea;
și, după cum ei îl crescūră și-l nutriseră
până atunci, la rēndu-le îi cerură puțin aur.
Copilul nu stătū la îndoială, ci imediat —
dēr cum? prin ce mijloce? legenda nu o
spune — el smulse din creer o bucată de
aur, mare cât o nucă, pe care o aruncă
māndru pe genunchii mamei sale... Pe
urmă amētit de bogățiile, ce le purta în
cap, nebun de dorințe, beat de pute-
rea sa, el părăsi casa părintescă și plecā
în lume, risipindu-și aurul fără nici un
folos.

* * *

Din felul cum trăia — ca și un rege
— sēmānānd aurul fără nici o socotēla,
s'ar fi đis, că creerul lui e fără sfârșit...
Și totuși mergea spre sfârșit, și pe ce tre-
cea timpul, pe atât ochii se stingeau și
slăbiciunea însănta. În fine, într'o dimi-
nēță, după o nōpte de orgii, nenorocitul, rēmas
singur în mijlocul rēmășitelor petrecerii și

sub palida lumină a candelabrelor, se
speriā de enormul gol, pe care-l făcuse în
comōra sa; era și timp să se oprēscă. De
atunci începū o viață nouă. Omul cu creer
de aur trăi retras, din munca mânăilor sale,
bănuitor și fricos ca un avar, fugind de
ispite, căsnindu-se să uite el însuși fatalele
bogății, de cari nu voia să se mai atingă...
Din nenorocire, un amic îl urmasē în sin-
gurătate, și amicul āsta îi cunoscea taina.
Într'o nōpte, sērmanul om fū deșteptat brus-
de-o durere de cap îngrozitoare, se ridică
zăpăcit și la lumina lūnei vēđū pe ami-
cul său, care fugea, ascunđēnd ceva sub
manta. Eăt-l lipsit încă de-o bucată de
creer.

Putin timp după acēsta omul cu cre-
er de aur iubi nebunesc... și de data asta
totul se isprăvi... Iubea nebunesc o mică
blondină, care de și-l iubea la fel, totuși
prefera penagele bogate, mătășurile și bro-
deriile. În mânăle acestei delicate creaturi
— jumătate pasēre, jumătate păpușe —
era o plăcere modul cum dispăreau bucă-
țile de aur. Avea o mulțime de capricii,
și el nu scia să refuze; ba încă, de frică
să nu o supere, el îi ascunse chiar trista
taină a averei sale.

— Așa dēr suntem fōrte bogăți? đicea
ea. Sērmanul om rēspundea:

— Oh! da... fōrte bogăți! Și suridea
cu dragoste micei pāsēruici albastre, care-i
māncă craniul cu atāta inocență. Cu toate
acestea, câte-odată îl cuprindea frica; avea
dorința de a fi avar; dēr atunci mica lui
femeie îi săria de gāt și-i đicea:

— Dragă, ești așa de bogat! cumpē-
ră-mi ceva scump... Și el îi cumpāră orī cât
de scump ar fi fost. Asta dură aprōpe doi
ani; apoi într'o dimi-
nēță mica femeie muri,
fără să se scie din ce causă, întocmai ca
o pasēre... Comōra era pe sfârșite; cu ceea
ce-i rēmase, vēduvul făcū scumpei mōrte o
frumōșă îm-
mēntare; clopote, trāsuri cer-
nite, cai împodobiți cu penajuri, lacrimi
de argint pe volori, nimic n'a lipsit din
ce putea fi frumos. Ce i mai pasă de aurul
lui acum?... Dādu pentru biserici, pentru
cioclii, pentru imortale; dādu peste tot
fără tocme-
lă... Așa că, eșind din cimiter,
vēđū că nu-i mai rēmasese din miraculosul
creer decăt câte-va fărāmături pe pereții
craniului. Atunci fū vēđut alergānd pe
strade, cu privirile perdute, cu mânăle îna-
inte, împletecindu-se ca un om beat. Sēra,
când se aprind lāmpile prin magazinuri, el

Partida dela guvern — continuă Hoch — se laudă mereu, că ea apără parlamentarismul. Acest parlamentarism însă, nu este tăria, ci slăbiciunea statului. „Parlamentarismul pe care îl temeți d-vostre (liberalii), nu este decât o minciună în viața unei națiuni... Nu avem ce pierde prin acest parlamentarism, fiindcă el este numai aparența constituționalismului, nici decât însă esența lui; el e un abus cu voința poporului, pentru-ca răspunderea s'o luați dela un singur individ și s'o transpuneți asupra țării întregi, pe care despoindu-o, ducându o la ruină, vătămăți în drepturile ei, o duceți la sclăvie... Decă un astfel de parlamentarism primejducesce națiunea, atunci eu declar sincer, că mai bine voi, ca principiul nostru constituțional să-l sfășie ghiarele unui leu, decât 300 de șoreci flămânzi“.

Hoch reaminti mai departe guvernului sôrtea regelui assyrian, în palatul căruia peste noapte o mână nevădută i-a scris sentința de moarte.

Este semnificativ, că cuvintele lui Hoch au fost ascultate în tăcere de către majoritatea guvernamentală, nici unul dintre membrii acestei majorități n'a avut curajul să desmintă aserțiunile oratorului opozițional.

Adevărurile crude ce le-a spus Hoch au căzut ca un fulger asupra taberei guvernamentale.

Congresul din Turin.

La Turin s'a deschis Sâmbătă congresul internațional al studenților adunați acolo din toate părțile. Ei reprezintă pătura luminată a națiunilor și s'au adunat ca să consolideze legăturile dintre tinerimea cultă a tuturor popoarelor.

După câte șcim până acum, acest congres are o deosebită importanță pentru noi Români. Reprezentanții tinerimei rămâne de dincoace și de dincolo de munți, au fost primiți de frații lor italieni cu o deosebită afecțiune și iubire.

Ca moment marcant la acest congres însemnăm, că cu toate protestele Ungurilor, tinerul academic dela Oradea-mare Lucian Bolcaș, a fost ales vice-președinte al Congresului. Faptul acesta este o strașnică lecțiune, ce s'a dat Maghiarilor, cari întreprinsă gona sêlbatecă în potrița tinerimei române din Oradea-mare, precum și o strălucită satisfacție, ce ni-s'a dat nouă Românilor de către tinerimea cultă a Europei.

Al doilea moment marcant este, că Congresul a votat o moțiune, propusă de

se opri înaintea unei mari vitrine, în care grămădi de stofe și podobe străluciau la lumină, și rămase acolo mult timp, privind doi pantofi de mătase albastră, mărginiți cu fulgi de lebedă. „Sciu eu, cui i-ar plăce ăștia“ dișe el, uitându-și că mica lui femeie murise în întră s-ei cumpere. Din fundul prăvăliei negustorul auzi un țipet îngrozitor; alergă în față, dăr se retrase în spăimântat, vădând înaintea sa un om, care se rezema de biuroș și-l privea dureros cu ochii bleoziți. Ținea într-o mână pantofii cei frumoși și o înfățișa pe cealaltă plină de sânge și abia atinsă la vîrf de picături aurite.

Acăsta e, dómna, legenda omului cu creierul de aur.

* * *

Cu totă aparența fantastică, acăstă legendă e adevărată, dela un cap la altul... Sunt în lumea asta ómeni, cari sunt condamnați a trăi din munca creierului lor și plătesc în aur fin, cu méduva ei, viața lor, cele mai mici lucruri. Pentru ei, durerea e dîlnică. Ați vădut ce se întemplantă când nu mai pot suferi.

D. Munteanu — Rîmnic.

studenții francesi, prin care asigură de întreaga sa simpatie pe delegații români și aspirațiunile lor naționale.

În fața acestor semne de simpatie și interes cald, ce pórta tinerimea cultă europeană față de cauza dreptă a Românilor asupriți, este ridiculă, decă nu chiar ne-bună și hazardată năsuința contrariilor noștri de a căuta, ca prin publicarea de sciri false să întunece ori-ce succes al Românilor la Congres. Vedem ađi în foile un-guresci o scire publicată de „Hiro-sarnok“, în care se susține, că Români ar fi suferit „desastru“ la Turin, deórece la propunerea francesului Tissier, Bolcaș a fost ales de vice-președinte numai ca reprezentant al Reuniunii române de studenți din România, fiind că alți Români, afară de cei din România, Congresul nu póte recunoșce. Se mai spune, că la votare Români au cădut, și că din pricina acăsta vor să părăsescă Congresul.

Evident, că scirea acăsta făurită în oficina mistificațiunilor maghiare, se combatte ea pe sine. Cum s'ar puté, ca un student din statul ungar să fie ales vice-președintele unui Congres în calitate de reprezentant al unei reuniuni studențesci din alt stat?

Nu i așa, că minciuna e prea prea?

Mai pe sus de toate rămâne constatat faptul, prin însași moțiunea, ce Congresul a primit-o și despre care amintim mai sus, că Maghiarii au mîncat-o nespălată la Turin, grație sentimentului înalt de libertate, umanitate și emancipare, ce tinerimea cultă a Europei nutrește față de cauza celor prigoniți, precum și grație disprețului, de care s'au făcut vrednici prigonitorii.

Noua campaniă.

Foile un-guresci, după cum am semnalat erî, au început o nouă campanie, de astă-dată în contra institutelor noastre de credit și economii. Ținta este „reglementarea“ acestor institute, și în urmărirea ei nu se sfîiesc a recurge la cele mai nerușinate calomnii și neadevăruri, pentru a sădi în masele maghiare veninul urei și turbării, ér de altă parte pentru a stôrce dela guvern și parlament legi și măsuri de „rigóre brutală“ — vorba lui Banffy.

După „Egyetértés“, vine acum și guvernamentalul „Pesti Napló“ să constate „primejdia“ ce amenință din partea acăsta, mai ales maghiarimea din Ardeal. Măne-când din pretinsa vorbire dela „adunarea din Cluși“, ținută cum dișea „Kel. Ért.“ de d-l Podóba, fôia guvernului spune, că institutele românești de bani n'ar fi înființate numai din considerațiuni economice, ci pentru a-se asigura existența corêspundătoare a unor anumiți ómeni. Resultatul este, că o parte a maghiarimei este prinsă în roci și e făcută atêrnătoare, și nu numai odată se întemplantă, că pămîntul maghiar se expropriază.

De aici fôia guvernamentală trage concluziunea, că trebuie să se ia măsuri pe cale legislativă pentru controla mai strictă a institutelor de bani. „În aceste cuibulețe întunecate ale creditului din provincie, trebuie să se verse lumină, și trebuie să se vindece negreșit o parte a influențelor destructive de naționalitate“.

„Pesti Napló“ spune mai departe, că bate la ochi faptul, că institutele de bani și autoritățile din Austria manifestă atitudine ostilă față cu obligațiunile ipotecare un-guresci, pe când ele împărtășesc de favoruri obligațiunile băncilor sâsesci și românești, cari au mai puțină securitate. Apoi se întrebă: „Adevărat este, că în forma acăsta băncile și autoritățile din Austria s'au pus în rëndul spriginitorilor propagandei valahe!“

Tenorul articolului din fôia guvernamentală este dăr: *reglementarea băncilor românești*. Pressa maghiară așa se vede, că în lipsa de obiecte mai serioase de discușiune, s'a apucat de un lucru, care nu-i de nasul ei. Sêu dór am ajuns acolo, încât nouă să nu ne fie permis nici a-ne aduna la un loc banii căștigați prin crunte sudori, ca să facem economii cu ei și să ne ajutam cum putem? Atât ar mai trebui să

scim, pentru-ca să credem într'adevăr, c'a sosit còda vécului.

Banffy despre sine.

În ședința de alaltăeri a dietei, ministrul-președinte Banffy a luat cuvîntul, ca să se „spele“ de păcatele ce i-s'au imputat de către deputatul Ivanka, care a spus în plină ședință, că pe timpul fișpăniei actualului ministru-președinte s'a publicat în diarul „Ellenzék“ din Cluși o serie întregă de acușățiuni, la cari Banffy n'a răspuns nici pentru vătămările cuprinse în articolul fôiei lui Bartha, nici nu a cerut satisfacțiune. Êtă ce aduce Banffy pentru desculparea lui:

„Da, durere, este adevărat, că pe timpul acela (al fișpăniei) s'au întemplant în comitatul Solnoc-Dobéca defraudări, însă regularea acestor defraudări s'a întemplant altfel decum se dișe. Un *solgâbiréu* și-a primit pedépsa deja pe timpul fișpăniei mele, condamnat fiind la doi ani închisóre, pe care a și făcut-o. Alt *solgâbiréu* a fost destituit din post, s'a introdus în contra lui procedură penală și deja după depărtarea din postul de fișpan a fost condamnat la 1½ an. Din acestea nu se póte deduce, că eu am spriginit abuzurile și defraudările. Ba gîndesc, că decă vom merge îndêrăt la acele timpuri, eu nu pot fi de loc învinuit, că așa fi fost cruțator; dimpotrivă m'au acusat, că am procedat c'o rigóre brutală (Așa este: în dreptă). Am aplicat un șir întreg de pedépsa: pe cale disciplinară, pedépsind cu ridicare din oficiu și pe lângă estradarea păcătoșilor pe mâna justiției. Ba merg mai departe și din timpul fișpăniei mele în comitatul Bistrița-Năsêud aduc înainte uncas de defraudare. Un cassier a defraudat mai mult de 21,000 fl., cercetarea s'a pornit pe timpul meu, defraudarea s'a constatată și păcătoșul a fost osêndit la 5 ani.

„Aceste am fost necesitat a-le spune, ca întregire la cele ce s'au arătat în articolul lui „Ellenzék“. Și le-am spus pentru-ca să nu fiu judecat unilateral. Încât privesce atacurile lui Ivanka, fiă-mi permis a repeta declararea, că nu consider de admisibil, ca să revelez astfel de atacuri“.

Banffy recunoșce dăr, că pe timpul fișpăniei sale atât în comitatul Solnoc-Dobéca, cât și în cel al Bistriței-Năsêudului s'au întemplant mari abuzuri și defraudări, din cari el, pentru a-se justifica, n'a descoperit decât o parte fôrte neînsemnată. Câte vor fi însă casurile față de cari și-a închis ochii?

De altă parte, Banffy mărturisesc, că a fost *rigoros până la brutalitate*. Asta i-o credem bucuros. E nesfîrșit lanțul faptelor sale de „rigóre brutală“, cu care a procedat în contra Românilor. Nu este pagină în cartea activității sale să nu găsim astfel de brutalități, nedreptăți și prigoniri.

Banffy și-a arătat moneda pe amêndouă fețele.

Revistă externă.

Creta autonomă. În ultima fasă prin care trece cestiunea cretană, ni-se pare de un deosebit interes să dăm aci cetitorilor un resumat mai detaliat al manifestului, pe care l'au adresat admiralii puterilor europene populațiunei cretane. Manifestul este fôrte hotărît. În primul loc se amintesc locuitorilor creștini promisiunea, pe care au dat-o, că vor întinde o mână frățescă concetățenilor lor musulmani, și li se anunță, că admiralii europeni vor răspunde de siguranța musulmanilor cretani. Fiă-care atac contra musulmanilor va fi considerat, ca un atac contra trupelor europene. Apoi manifestul conține textual: „Locuitori musulmani ai insulei! Apelul, pe care admiralii l'au adresat cinstei și loialității concetățenilor voștri creștini de sigur, că va fi priceput. Admiralii posedă de altmîntrelea suficiente puteri pentru a pedepsi pe aceia, cari ar deveni infidel. Puși acum sub protecția noastră, voi trebuie să ne ușurați opera de pacificare prin încrederea, ce ne veți acorda-o. Viața voastră, averea voastră, onóra

voastră sunt acum garantate și vă veți întorče la vatra, pe care ați părăsit-o la începutul rêscolei. Nu trebuie să mai aveți nici cea mai mică urmă de tēma“.

La sfîrșit toți locuitorii, creștini și musulmani, sunt rugați să ajute pe admirali și să depue armele, pe cari le-au păzit cu sfințenie, deórece acum sôrtea patriei e asigurată. Manifestul încheie textul precum urmēză:

„Să știți, că o țēră ai căreia locuitorii sunt înarmați nu póte fi guvernată și că într'ēnsa ómenii onorabili și pacnici nu se pot simți de loc siguri. Câtă vreme rămâneți înarmați, reformele, de cari aveți urgentă nevoie nu pot fi realizate, sursele financiare, cari vă lipsesc nu pot fi găsite prin încrederea capitaliștilor străini. Opera guvernatorului, care în curēnd va fi numit, care va fi de a ridica și regenera țēra, ar fi dinainte condamnată la infructuositate, decă a-ți rămâne înarmați. Admiralii speră deci, că fiă-care va privi ca o datorie a sa, de-a elibera armele autorităților însărcinate cu primirea lor, și că populația va contribui din rêsputeri și cu bună-voință la instituirea administrației autonome în Creta“.

Dreyfus și sentința Curții de cassatie. Curtea de cassatie din Paris a făcut cunoscut d lui Freycinet, ministru de rêsboi, că a hotărît să încunoscînteze pe Dreyfus, pe cale telegrafică și de urgentă, despre introducerea revizuirii. Dosarul conținînd piesele acușătoare contra lui Dreyfus, vor fi trimise acestuia, pentru ca să-și potă face apărarea. Un vapor va pleca în curēnd la insula Dracului.

Alianța anglo-americană. Cercurile politice din Viena afirmă cu siguranță că există o înțelegere anglo-americană. Ele cred, că acăstă alianță va slăbi alianța franco-rusă, pe când dimpotrivă va întări mult scopul pacnic al triplei alianțe.

Mobilizarea flotei americane. După cum i-se anunță din Washington diarului „Herald“, că d-l Long a ordonat, până la hotărîrea Spaniei în privința Filipinelor, se mobilizeze corăbiile de resbel „New-York“, „Brooklyn“, „Texas“ și „Indianaz“ la Hampton Roads și să țină în rezervă corăbiile „Oregon“ și „Iowa“.

SCIRILE ȚILEI.

— 5 (17) Noem vre.

Serbare în amintirea lui Stroescu. Duminecă, în 8 (20) Noemvre c., se va celebra în capela română din Gróveri un parastas în memoria fericitului Mihail Stroescu, ér la 2 óre d. a. va urma în sala de desemn a școlilor române din loc împărțirea hainelor între învățecii români dela meserii, procurate din fundațiunea „Mihail și Elisa Stroescu“

Prelegeri pentru popor. Afăm din „Tribuna“, că fruntașii români din Seliște, lângă Sibiu, au hotărît să țină în fiă-care Duminecă câte-o prelegere pentru popor cu scop de a-l lumina și povățui pe calea către progres, dându-i sfaturile de lipsă și esplicându-i cestiunile, cari îl interesază. Seria prelegerilor a început-o Dumineca trecută d-l farmacist, Dumitru Banciu. A luat parte la prelegere mulțime de popor, precum și partea cea mai mare a meseriașilor și neguțătorilor români de-acolo. Proxima prelegere o va ține d-l medic Dr. Nicolae Comșa. — Esemplul fraților din Seliște întrece ori-ce laudă. Pentru-ce óre n'ar puté o face acăsta și alte centre românești, unde avem atâți bărbați cu pregătiri frumoșe: preoți, profesori, învățatori, advocați etc.?

Banffy cetățen de onóra al Budapeștei. Se șcie, că între mamelucii lui Banffy de un timp încóce s'a pornit o mare mișcare, cu scop de a-l alege cetățen de onóra. Opoșiția încă lucră din rêsputeri. Țilele acestea va fi adunarea generală a membrilor din municipiul capitalei un-gare, când se va face și propunerea de-a fi ales Banffy ca cetățen de onóra. Cei din partida lu,

Banffy din incidentul acesta au înaintat o propunere subscrisă de 281 de inși. Primul subscris este Sigmund Abeles și ultimul Hugo Izák. Acesta, credem, e destul, ca cineva să cunoască pe cei-ce voesc a ridica pe br. Banffy la demnitatea de „cetățen de onoare“, al Budapeștei.

„Radetzky — Marsch“. Am adus la timpul său scirea despre scandalul, ce s'a petrecut în restaurantul „Národní Dum“ din Olmütz, când muzica militară a intonat marșul lui Radetzky. Comandantul corpului de armată, după cum se comunică acum, din cauza acesteia a interzis muzicii militare de-a mai concerta în restaurantul „Národní Dum“ precum și în „Beseda“.

Mare incendiu în Iași. Luni pe la ora 1 noaptea a izbucnit un mare incendiu în Iași. Focul a fost în strada Anastasie Panu și a cuprins tot rândul de case, începând dela prăvălia de luminări a d-lui Gh. D. Șerban, până la porța bisericii Sf. Nicolae. Tot acest șir de case și prăvălii au ars cu desăvârșire. Incendiul a luat naștere dela o cameră din dosul magasiei de brașovenie, care era ocupată de evreul Moscovici. Se crede, că focul a fost pus cu intenție. Focul luase nise proporții așa de mari, încât cu tot ajutorul dat la timp de pompieri, n'a putut fi localizat până Marți dimineața. Două spre-zece magasii au fost prefăcute în cenușe. Două din aceste magasii sunt proprietatea d-lui G. D. Șerban. Pagubele se urcă la peste 150 de mii de lei. Afară de această catastrofă, s'a mai întâmplat și o nenorocire, care a costat viața a trei femei. Dimineața se adunase la locul sinistrului o mulțime de lume. Pe la orele 9 și jumătate, patru bărbați și patru femei, curioși să vadă mai de aproape ruinele lăsate de distrugătorul element, au pătruns în una din odăile dela casele cu Nr. 68, a căror intrare este prin stradă. Cum au intrat însă în acea cameră, coșul casei a căzut peste bagdadie, care s'a prăbușit într-o clipă asupra celor patru femei. Bărbații, cari se oprise aproape de părete, au scăpat cu viață. Trei din cele patru femei acoperite sub dărămături, printre care o tânără de 18 ani, au fost omorite. A patra femeie, cu mare greutate abia a putut fi scosă. Ea este foarte grav rănită și a fost imediat trimisă la spital.

Tifoidă în Fiume. Se scrie din Fiume, că din cauza inundațiilor întâmplătoare de curând, acolo grasséză tifoida. Până acum s'au ivit 22 cazuri de tifoidă.

11 milioane de Jidanî. S'au sporit, ca nisipul mării. În lumea întreagă se află așî 11 milioane de Jidanî. Acesta o constată tocmai un Engles, care an de an tipărește un „Jewish year book“. După cartea această dintre cele 11 milioane de Jidanî, 8 milioane trăesc în Europa, și adevă: 4,500,000 în Rusia, 1,860,000 în Austro-Ungaria, 367,000 în Germania, 300,000 în România, 120,000 în Turcia, 101,000 în Anglia. Reuniunile de binefacere înființate de Jidanî sunt foarte numeroase. Singur în Londra se colectează an de an 500,000 fl. pentru scopuri de binefacere ovrască, ér scólele înființate de elevi jidanî, sunt cercetate de 11,000 pe fiă-care an.

Un șorece — tăciunar. Un sfârșit tragic a avut țilele aceste, după cum se scrie din Timișóra, croitorul Toma Pavlicsek de acolo din cauza unui șorece. Pavlicsek adevă seara pe la 11 ore se culcă și în scurt timp adormi. Cam după o oră, nise flacărl marî se vędură izbucniind afară prin ușa croitorului Toma. Omenii, cari intrară în casă spre a veni în ajutor, afară dulapul cu rufele în flăcări, ér pe Toma inecat de fum. În urma unei cercetări s'a constatat, că un șorece ce s'a aflat în dulapul cu rufele, roșend la nise chibrite de fosfor, acestea s'au aprins și de-aci a urmat nenorocirea, căruia a căzut victimă croitorul Toma.

„Reuniunea pompierilor voluntari“ din Seliște va arangia o petrecere cu joc în 8 (20) Noemvre c. în sala școlei. Venitul curat este pentru fondul reuniunii. Incepu-

tu la 7½ ore seara. Oferte marinimose se vor chita pe cale publică.

Concert. Musica orășenescă va concerta Duminecă seara în 20 n. c. în hotel „Europa“. Inceputul la 8 ore. Intrarea 30 cr.

ULTIME SCIRI.

Budapeșta, 16 Noemvre. În ședința de așî a dietei, deputatul Barabás atacă vehement guvernul în afacerea statutei-Hentzi. În izbucnirea fanatismului său în contra generalului austriac, el dișe; „Ar trebui bătut cu biciul acel Maghiar, care se apropie cu respect de statua trădătorului de patrie, ér d-vostre (cătră partida guvernului) conduceți tinerimea acolo, ca să sărute piatra statuei. Este acesta o medalie de iubileu împărătesc pentru Ungaria? E o comedie și o slugărnicie!“ *Madarász*: „O trădare de patrie!“ *Barabás*: „Pe calea această ajungem la descompunere. Dacă se va întâmpla ceea-ce a prevestit Tiszta Pista, adevă guvernarea prin ordonanțe, asta ar însemna călcarea jurământului regeșc și opoșiția își va depune mandatul, ca guvernul și partida lui să și pótă continua liber *gospodăria lui hoțescă*“. Ministrul-președinte Banffy luă cuvântul dișend, că opoșiția tinde la șguduirea constituției. Declarațiunea ministrului fű întâmpinată cu strigări de: *Mințesci, spui mincinoși miserabile! Afară cu ei!*

Budapeșta, 16 Noemvre. „Pester Lloyd“ publică ordinul de și prea înalt pentru armată în afacerea strămutării statuei-Hentzi din piața St. George din Buda înaintea școlei de cadeți din Budapeșta, „unde va sta ca semn *pururea neperitor de vitejie și fidelitate*“. Ordinul de și se va comunica tuturor comandelor, trupelor și institutelor militare.

Manchester, 16 Noemvre. Ministrul coloniilor, Chamberlein, a ținut erî un discurs aici, în care a diș, că pregătirile militare nu sunt la nici un cas o amenințare contra vre unei puteri. Inarmările se reduc numai la măsurile de precauțiune, cari sunt necesare la cas când s'ar ivi vre-un conflict. Evacuarea Fașodei de cătră Francesi este o recunoscere a principiului, ce l'a apărat Anglia. În numele Egiptului Anglia pretinde domnia asupra tuturor acelor teritorii, cari odinioară s'au ținut de Egipt.

Belgrad, 16 Noemvre. Mișcarea pentru alianța statelor balcanice, în fruntea căreia s'a pus principele Nichita al Mutenegrului și spre care scop s'au înaintat proiecte în Serbia, Bulgaria și Grecia, a dat rezultat satisfăcător. Acestă alianță a declarat-o de necesară însăși Rusia din punct de vedere al comunității rasei și religiunii, cari în primul rând sunt amenințate în Balcani de hegemonia germană.

Alianța este chiămată totodată a împiedeca tendința Croaților sprinjiniți de Viena, ca prin încorporarea Bosniei și Hertegovinei să se înființeze un stat catolic sub conducere croată. În decursul desbaterilor s'a reînprospătat vechiul plan de confederație balcanică a lui Kossuth, în care era înjghebată și Ungaria și România. Planul acesta însă a fost abandonat, ca imposibil de a se realiza.

DIVERSE.

Prima casă de aluminiu În Chicago de prezent se edifică prima casă de aluminiu. Fațada casei, care e tocmai în strada cea mai de frunte a orașului, se va presenta între cele-lalte case de tot interesantă. Fațada adevă va fi acoperită, după cum se scrie, cu plate de aluminiu gróse

de ½ cm. și frumos poleite. Casa, care nu pótă să ardă, va fi strinsă de 2 colonne de fier. Ferestrele casei vor fi mai larg de 6.60 metri. Înălțimea casei va fi de 64 metri și va avé 17 etage.

Colorile țilei. Foile englese anunță, că unui Engles i-a succes a afla, mai bine diș a stabili, colorile țilei. Adevăratul Engles folosese Lunea hărtie de scris de colóre verde-azurie, Marța roșie-gălbuie, Mercurea surie, Joia albastră închisă, Vinerea argintă, Sâmbăta aurie și Dumineca albă.

Pacea lumii. Cetitorul va crede, că pótă aici éráși e vorba despre planurile puternicului țar ruseșc Nicolae II. Dér nu este așa. Aici nu e vorba despre aceea, cum se trăescă popóarele în pace, ci cum se se omóre mai iute, ca apoi să fiă într'adevăr „pace“. Se tratéză adevă de o senzațională invențiune, care decă ar fi adevărată, n'ar fi tocmai bine. Un anumit Nicola Tesla dișe, că lui i-a succes a inventa un aparat, cu care pótă să producă cele mai gróznice catastrofe în depărtări fórté mari. Așa, de es., dișe, că cu invențiunea sa pótă să facă se explodeze un vapor în depărtare de mai multe decă de miluri, fără ca cei ce se află pe vapor să bătăsă măcar periculul, în care se află. Se dișe, că la espoșiția din Paris din 1900 această invenție infernală va fi pusă spre vedere și se vor face și încercări cu ea.

Revanș. Ambasadorul engles din Neapol arangia odată o serată fórté succésă, care cu tóte acestea l'a costat puțin. După ce lucrul acesta ajunse la cunoscința óșpeților, mulți dintre ei, cari înainte laudau splendida serbare, acum începură a-o critica, hulindu-o în tot chipul. Ambasadorul se hotări să-și résbune și o și făcú această ca un adevărat Engles. El trimise invitări la o nouă serată și îngrijii, ca pretutindenea să se vorbescă despre lucrul extra-ordinar al ei. Cei invitați se prezentară în număr considerabil, deóre-ce toți doriau să vadă, cum își va revanșa ambasadorul. Mare fű surprinderea óșpeților însă când vędură, că în otelul ambasadei nu s'a făcut nici o pregătire. Ambasadorul își primi óșpeții într'o sală de rénd, care nici nu era bine luminată. Nu erau candelabre, nu erau nici mese întinse. În fine, când toți óșpeții erau de față, un servitor aduce în sală o lampă cu spirt. Toți se așteptau să vadă ceva surprinďetor. Stăpânul casei însă agrăi pe óșpeți cu următoarele cuvinte: „Domnii mei! Sciú, că d-vostre nu calculați prețul unei serate după plăcere și distracțiã, ci după spesele ei. Priviți: rocul meu este căpușit cu un tablou dela Dominicó, care prețuesce 5000 funți sterlingi. Dér această nu-i nimic. Aci sunt 10 cupóne fiă-care de câte 1000 guinii, plătibile la banca din Amsterdam, în dată după presentare!“ După ce dișe acestea, ambasadorul suci cupónele la olaltă și le puse de-asupra lampei, lăsând să ardă tóte. „Nu mă îndoiesc, domnii mei“, dișe mai departe ambasadorul, „că serata mea de așî nu v'a indestulit pe toți, fiind ea după gustul d-vostre. Cu o „seara bună“, d-nii mei, serata mea s'a terminat!“ După această ambasadorul se retrase în locuința sa.

Cântecul unei copile. Cu ocașiunea unei catastrofe, întâmplată într'una din minele Pensylvaniei, mulți ómeni au fost îngropați de vii și au stat astfel 3 țile. Cei mai mulți dintre muncitori, cari se sileau să scape pe cei nenorociți, erau Nemți, care parte din simț de umanitate, parte de mila femeilor și a copiilor celor nenerociți, lucrau la desgropare ziua-noaptea. În seara țilei a treia se adunaseră o mulțime de ómeni lângă locul nenorocirii, ei erau acum mult în credința, că cei îngropați vor fi murit. Furioși ei injurau pe proprietarul minei și era p'aci să se réscóle în contra stăpânului. În apropiere sta o copilă ca de 11 ani, care cu privirea spăriósă urmărea tot ce se petrecea în jurul ei. După cât-va timp mica copilă începú întâi mai încetinel, apoi tot mai tare să cante: „Din adencul necasului strig cătră tine!“ Mulțimea tăcea. În scurt timp debila voce a copilei a fost acompaniată încă de

una, apoi încă una și ér una, până în fine începură să cante toți ómenii. Inimile agitate se domoliră și muncitorii începură la lucru cu nouă puteri. Când era în zori de țî, din adencimea pământului o veste îmbucurătoare anunță celor de sus, că cei îngropați trăesc cu toții.

Din viața pictorilor. Cronica pictorilor din vécul al 16-lea și al 17-lea cuprinde multe escentricități de ale pictorilor mai renumiți de pe acel timp. Arnold Gelder nu picta cu penelul, ci cu degetul. Nicola Cassana se trântea de pământ și striga ca un nebun când nu-i reușia vre-un tablou. Un alt pictor italian era de credință, că umbra o pótă face numai de mâna dréptă, ér părțile luminóse numai cu cea stângă. Estevan March, când voia să deseneze o óste în atac, mai întâi lăsa să i-se bată cu toba un marș de atac. Pictorul istoric Deodat Delmont în órele libere, ca a doua ocupațiune, mai dedea și de noroc. Cel mai escentric între pictori era Italianul Baglione. Despre acesta se dișe, că odată lucra la o statuă în atelierul său din Parma; de-odată cine scie ce i-a trăsniț prin minte, că a sărit jos și așa în costumul său de lucru și în pantofi, călători la Roma pentru a decopia o columnă, pe care el avea să facă nise chipuri.

Literatură.

„Enciclopedia română“, publicată din însăroinarea și sub auspiciile „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“ de Dr. C. Diaconovich.

A apărut fasc. XI, care cuprinde articolele *Copepode — Damé*, mult preste o miiă la număr. Cu acest fascicol „Enciclopedia“ își începe *volumul II*, care va avé să se termine în decursul anului 1899 și va ajunge la litera M.

Acestă mare publicațiune, fascicol de fascicol, arată un îmbucurător progres, care dovedesce, că atât redacțiunea cât și colaboratorii externi au trecut preste greutățile începutului și soiul profita de experiențele făcute. Publicațiunea ia un caracter tot mai unitar și mai armonios, atât cu privire la aranjament cât și la limbă; tot mai puțin se simte, că autorii Enciclopediei se recrutează din atâtea cercuri deosebite.

Dintre articolele mai însemnate ale ultimului fascicol amintim: *biografiile* romănesci: Coșbuc, Cosma, Cosmovici, Costache, Veniamin, Costin, Costinescu, Cotorea, Cotruzi, Cozacovici, Cozub, Crainicean, Créngă, Crețu, Crișan, Culian, Cuza, Dabija, Damascen, Damé etc.: apoi în materie *geografică*: Cotnari, Cotroceni, Covurluiu, Cozia, Craiova, Crimeea, Croația, Dalmația, Dâmbovița: dintre articolele *istorice* sunt de deosebit interes: Corvina, Cruciade (Floru), Custozza (Herbay), Cumani, Daci, Dacia, (tóte trei de D. Onciul), ér în materie *științifică*: Craniu și Creer (Vaschide), Creștinism și Criticism (Dragomirescu), Dalac (Dr. Felix), Covasna Cura, Băile în Dancia (Dr. Vuia) etc. — Fascicolul este împodobit și cu o serie de ilustrațiuni fórté reușite, precum sunt: Liceul din Craiova, 4 tablouri la art. Craniu și Creer, lucrate în stabilimentul Brockhaus din Lipsca, etc.

Abonamentele se fac la W. Krafft în Sibiu (deposit general pentru România: E. Storck, Bucureșci) și se primesc numai pentru publicațiunea înrăgă. Prețul de prenumerare: pentru un tom broșurat 10 fl., compactat fl. 11-60 (în România 25 Lei resp. 28-50) În deosebi amintim, că abonații, cari la timpul său au achitat numai prețul tom. I, au să trimită fără amănare și prețul tomului II, ca să li-se pótă expeda fascicolul nou apărut și cele următoare.

„Pintea Viteazul“, tradițiunii, legende și schițe istorice, de Ioan Pop-Reteaganul. Acesta, pe cât scim, e cea mai completă scriere despre eroul Pintea. În ea se cuprind fórté interesante tradițiuni și istorisiri din tóte părțile, pe unde a umblat Pintea. Se află de vëndare la tipografia „A. Mureșianu“ în Brașov și la autorul în Reteag (Retteg). Prețul 20 cr. (cu posta 23 cr.).

In Tipografia Diecesana din Gherla au aparut urmatoarele carti noue, pe cari doritorii de-a le ave le pot procura si dela Tipografia „A. Muresianu“ din Brasov:

Carte de rugaciuni, cereri si laude intru onora Preacuratei Feciore Maria, pentru folosul si mangaiarea sufletelor. Tiparite in 1898. Pretul unui exemplar legat 20 cr. (cu posta 23 cr.)

Cugete si consideratiuni din experienta vietii lui Argirobarb. Tiparita in 1898. Cartea se estinde pe 30 pagine si contine 170 de sfaturi intelepte, scoase din patania vietii. Pretul 10 cr. (cu posta 12 cr.)

Istoria Biblica pentru folosul scolilor poporali din diecesa Gherlei. Cu permisiunea superiorilor Tiparita in 1898, Partea I (Testamentul vechiu) costa 25 cr., er partea II (Testamentul nou) 20 cr. plus cate 3 cr. porto de fia-care.

Vieta dupa morte, seu nemurirea sufletului, dedusa din misterul finței omenesti si desartăciunea celor trecătoare, prin I. P. Felicianu II. Pretul 50 cr. (Cu posta 55 crucer.)

Cursul la bursa din Viena.

Din 16 Noemvre 1898.

Table with exchange rates for various currencies and goods like gold, silver, and wheat.

Table listing prices for various goods such as flour, oil, and other commodities.

Cursul pietei Braşov.

Din 17 Noemvre 1898.

Table showing market prices for items like banknotes, silver, and other goods in Braşov.

Proprietar: Dr. Aurel Muresianu. Redactor responsabil: Gregoriu Mater.

Nr. 17983 1898.

PUBLICAŢIUNE.

Se aduce la cunoştinţa publică, cumcă în puterea concludului intrat în putere de drept a reprezentanței comunale oraşenesci, din 12 şi 13 Septemvre anul c. pentru acoperirea

deficitului de 53331 fl. 71 cr., obvenit în budgetul anului 1899, s'a statorit şi în sensul art. de lege XLIV. din 1883, se va incassa un arunc comunal de 35 1/2 % dela posesori de pământ şi 21 1/2 % dela ceilalti supuşii dărei.

Braşov, 12 Novembre 1898.

1-2420. Magistratul oraşenesc.

Nr. 4943—1898.

PUBLICAŢIUNE.

La un câne fără stăpân, aflător sub supraveghierea veterinară, care a muşcat 2 copii şi mai mulţi câni, s'a constatat pe temeiul opinionărei veterinare poliţiane în 5 a lunei curente turbarea.

În sensul §. 68 al art. de lege VII. din 1898, se dispune prin acesta, începând cu ziua de 6 Novem. pe întregul teritoriū oraşenesc o contumație de câni pentru 40 de zile; observându-se tot-deodată, cumcă câni proveduți în sensul §. 6 al statutului de câni, cu botnița au de a fi conduși afară de acesta de frênghie, pe când câni de curte sunt de a se ține legați.

Nemanținerea acestei publicațiunii se pedepsește conform §-lui 154 pct. i) al art. de lege VII din 1888 cu o pedepsă pânăla 100 fl., pe când câni cari umblă liber pe stradă, se vor ucide în sensul §-lui 188

a ordinațiunei ministeriale pentru executarea amintitei legi călăul oraşenesc.

Braşov, în 6 Novembre 1898.

3-3, Căpitănatul oraşenesc

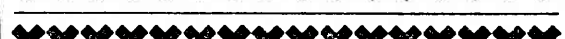
Provisiune mare

se dă agenților soliți și harnici, cari doresc a se ocupa cu vândarea de losuri permise după lege în rate lunare, pentru o cassă mare de bancă (societate pe acții).

Oferte a se adresa la

Bernhard Eckstein Budapest,

1-5418 anonc. exped. Badgasse 4.

Se caută pentru un post de administrator la o moșie mare din România, un domn diplomat al școlii de agricultură cu bune referințe sciind limba română și germană. Salar 2400 lei anual, casă de lăcuință, lemne, precum și alte avantaje.

Ofertele se vor adresa Scarlat Sturza, Gara Janca, Județul Brăila, România.

396,13—20.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Oct. 1898.

Main railway schedule table with multiple columns for routes, train types, and departure/arrival times. Includes sections for Budapest-Predeal, Copșa-mică-Sibiu-Avrig-Făgăraș, Mureș-Bistrița, Cucurda-Oșorhei-Regh.-săsesc, Ghiriș-Turda-Dej-Bistrița, Sibiu-Cisnădie-Clușiu-Zălau, Sighișoara-Odorhei-săcuesc, Brașov-Zărnești, Brașov-Chezd-Oșorhei, and Seps-S. Georg-Ciuc-Gyimes.

Notă: Orele însemnate în stânga stațiilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerii încadrați cu linii mai negre însemnă zile de noapte. — Semnul $\leftarrow\rightarrow$ arată cu capul direcția, încetrau merge trenul.